

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **BARAVIN, s. r. o.**, so sídlom vo Veľkej Bare 5, zastúpenej **JUDr. Pavlom Gombosom**, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovanému **Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10. decembra 2012 č. 1100304/1/1310451/2012, o odvolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Košiciach z 08. októbra 2013, č. k. 7S/34/2013-39 a z 22. januára 2014, č. k. 7S/34/2013-50, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie žaloby **p r i p ú ť a**, napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 08. októbra 2013, č. k. 7S/34/2013-39 **z r u ť u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 22. januára 2014, č. k. 7S/34/2013-50 **z r u ť u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením z 08. októbra 2013, č. k. 7S/34/2013-39 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) zastavil konanie vo veci podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa napriek výzve na zaplatenie

súdneho poplatku za žalobu v sume 70 eur, ktorá jej bola doručená 03. apríla 2013, súdny poplatok nezaplatila.

Rozhodol tak po tom, čo uznesením z 22. mája 2013, č. k. 7S/34/2013-21 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) z 27. júna 2013 sp. zn. 5Sžf/64/2013 žalobkyni nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie znova spojené s návrhom na oslobodenie od súdnych poplatkov opakujúc tie isté dôvody ako v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu z 22. mája 2013, č. k. 7S/34/2013-21.

Písomným podaním zo 06. decembra 2013 doručeným krajskému súdu 09. decembra 2013 zobrala žalobkyňa v celom rozsahu žalobu späť a navrhla, aby súd konanie zastavil a nepriznal účastníkom náhradu trov konania.

Na to krajský súd vydal dňa z 22. januára 2014, pod č. k. 7S/34/2013-50 nové uznesenie, ktorým opätovne konanie vo veci zastavil, a to z dôvodu späťvzatia žaloby a rozhodol že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto uznesenie napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním značeným ako „odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku“, v ktorom znova zopakovala dôvody, prečo nemôže súdny poplatok zaplatiť a prečo jej má byť priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 19. februára 2014 predložil Krajský súd v Košiciach odvolania žalobkyne na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý po oboznámení sa so spisovým materiálom vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k späťvzatiu žaloby (§ 208 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), ktoré mu doručil spolu s výzvou a s dodatkom, že ak sa k nemu v lehote 5 dní od doručenia výzvy nevyjadrí, bude súd predpokladať, že nemá námietky (§ 101 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Žalovaný výzvu prevzal dňa 14. apríla 2014, avšak na ňu nereagoval.

V zmysle § 246c ods. 1 veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 208 OSP ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa pred rozhodnutím odvolacieho súdu zobrala žalobu späť a žalovaná s tým nevyslovila nesúhlas, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v súlade s citovaným zákonným ustanovením § 208 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP späťvzatie žaloby pripustil, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 22. januára 2014, č. k. 7S/34/2013-50 najvyšší súd podľa § 250ja a § 221 ods. 1 písm. i/ OSP najvyšší súd musel zrušiť, nakoľko neboli dané dôvody na jeho vydanie.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP, keď nezistil zákonné podmienky pre použitie ustanovenie § 146 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. mája 2014

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Petra Bugárová